

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 360/2012

ze dne 25. dubna 2012

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

po zveřejnění předlohy tohoto nařízení⁽²⁾,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (ES) č. 994/98 zmocňuje Komise stanovit nařízením strop, pod kterým se opatření podpory považují za opatření nesplňující všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a nepodléhají tedy oznamovacímu postupu podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (2) Na základě uvedeného nařízení Komise přijala zejména nařízení (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis*⁽³⁾, kterým se pro podporu *de minimis* stanoví obecný strop ve výši 200 000 EUR na jednoho příjemce na období tří účetních let.
- (3) Komise při používání pravidel státní podpory na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy zjistila, že strop, pod nímž lze mít za to, že výhody poskytované takovým podnikům neovlivňují obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušují hospodářskou soutěž nebo nehrozí, že by ji narušily, se může v některých případech lišit od obecného stropu podpor *de minimis* stanoveného v nařízením (ES) č. 1998/2006. Přinejmenším některé

tyto výhody totiž mohou představovat náhradu dodatečných nákladů souvisejících s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu. Kromě toho má řada činností, které lze označit za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, omezený zeměpisný rozsah. Je proto vhodné doplnit nařízení (ES) č. 1998/2006 dalším nařízením, které by obsahovalo specifická pravidla podpory *de minimis* pro podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu. Pro výši podpory *de minimis*, kterou za dané časové období může každý podnik obdržet, by se měl stanovit strop.

- (4) Na základě zkušeností Komise by se mělo mít za to, že podpora udílená podnikům poskytujícím službu obecného hospodářského zájmu neovlivňuje obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušuje hospodářskou soutěž ani nehrozí jejím narušením, pokud celková výše podpory udělené na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, kterou příjemce obdrží, není vyšší než 500 000 EUR za kterékoli období tří účetních let. Pro odvětví silniční osobní dopravy není vhodné uplatňovat nižší strop – vzhledem k vývoji v tomto odvětví a povětšinou místní povaze v něm poskytovaných služeb obecného hospodářského zájmu by se měl použít strop ve výši 500 000 EUR.
- (5) Období, které se bere do úvahy za účelem určení, zda je strop dosažen, by mělo sestávat z účetních let používaných podnikem pro daňové účely v dotčeném členském státě. Příslušné období tří let by se mělo posuzovat v postupných krocích, takže při každém novém přidělení podpory *de minimis* je třeba určit celkovou částku poskytnuté podpory *de minimis* v dotčeném účetním roce i během předchozích dvou účetních let. Pro tyto účely je třeba vzít do úvahy podporu poskytnutou členským státem, i když je částečně nebo zcela financována ze zdrojů pocházejících z Unie. Opatření státní podpory přesahující strop *de minimis* by nemělo být možné dělit na několik menších částek tak, aby uvedené částky spadaly do působnosti tohoto nařízení.
- (6) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na podporu udílenou za poskytování služby obecného hospodářského zájmu. Přijímající podnik by tudíž měl být písemně pověřen výkonem služby obecného hospodářského zájmu, na základě které se podpora udílí. I když by pověřovací akt měl podnik informovat o službě obecného hospodářského zájmu, na základě které se podpora udílí, nemusí nutně obsahovat všechny podrobné informace stanovené v rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.

- o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu⁽¹⁾.
- (7) Vzhledem ke zvláštním pravidlům uplatňovaným v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu, akvakultury a silniční nákladní dopravy, ke skutečnosti, že podniky v těchto odvětvích bývají službami obecného hospodářského zájmu pověřovány zřídka, a k nebezpečí, že v těchto odvětvích může splňovat kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy dokonce i podpora menší, než je strop stanovený v tomto nařízení, by se toto nařízení nemělo vztahovat na uvedená odvětví. Pokud jsou však podniky činné v odvětví prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury nebo silniční nákladní dopravy a zároveň i v jiných odvětvích nebo činnostech, toto nařízení by se mělo vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti (jako je například sběr odpadků na moři) za předpokladu, že členské státy zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nebyly předmětem podpory *de minimis* podle tohoto nařízení vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů. Členské státy mohou splnit tuto povinnost zejména omezením částky podpory *de minimis* na vyrovnání nákladů za poskytování služby, včetně přiměřeného zisku. Toto nařízení by se nemělo vztahovat na odvětví uhelného průmyslu s ohledem na jeho zvláštní rysy a na skutečnost, že v tomto odvětví se podniky službami obecného hospodářského zájmu pověřují zřídka.
- (8) Zváží-li se podobnost zpracovávání a uvádění na trh zemědělských produktů na straně jedné a nezemědělských produktů na straně druhé, toto nařízení by se mělo vztahovat na zpracovávání a uvádění na trh u zemědělských produktů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích a potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji, například sklizeň, řezání nebo mláčení obilovin či balení vajec, ani první prodej dalším prodejčům nebo zpracovatelům by se v této souvislosti za zpracovávání nebo uvádění na trh považovat neměly.
- (9) Soudní dvůr stanovil⁽²⁾, že jakmile Unie přijme právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout žádné opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky. Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo vztahovat na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství zakoupených produktů nebo produktů uvedených na trh. Nemělo by se vztahovat ani na podpory *de minimis*, které jsou vázány na povinnost dělit se o tuto podporu s prvovýrobcem.
- (10) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu *de minimis* napomáhající vývozu nebo na podporu *de minimis* zvýhodňující domácí výrobky před dováženými.
- (11) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podniky v obtížích ve smyslu Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽³⁾, jelikož není vhodné poskytovat provozní podporu podnikům v obtížích mimo rámec konceptu restrukturalizace a dále vzhledem k obtížím spojeným se stanovením hrubého grantového ekvivalentu podpory udělované tomuto druhu podniků.
- (12) V souladu se zásadami, kterými se řídí podpora podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by se měla podpora *de minimis* považovat za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá na tuto podporu právní nárok podle platného vnitrostátního právního režimu.
- (13) Aby se zamezilo obcházení maximálních intenzit podpory stanovených v různých nástrojích Unie, neměla by být podpora *de minimis* kumulována se státní podporou na tytéž způsobilé náklady, pokud by takováto kumulace měla za následek intenzitu podpory převyšující intenzitu upřesněnou pro konkrétní podmínky každého případu v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí přijatém Komisí.
- (14) Tímto nařízením by nemělo být omezeno používání nařízení (ES) č. 1998/2006 na podniky poskytující služby obecného hospodářského zájmu. Členské státy by měly mít při poskytování podpor na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu možnost volně vycházet buď z tohoto nařízení, nebo z nařízení (ES) č. 1998/2006.
- (15) Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci *Altmark*⁽⁴⁾ stanovil řadu podmínek, které musí být splněny, aby vyrovnávací platba za poskytování služby obecného hospodářského zájmu nepředstavovala státní podporu. Uvedené podmínky zaručují, že vyrovnávací platba omezená na čisté náklady, které nesly efektivní podniky v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl.

(1) Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3.

(2) Rozsudek Soudního dvora ve věci C-456/00, *Francouzská republika v. Komise Evropských společenství*, Sběrka soudních rozhodnutí 2002, s. I-11949.

(3) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

(4) Rozsudek Soudního dvora ve věci C-280/00, *Altmark Trans GmbH v. Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH a Oberbundesanwalt za přítomnosti Bundesverwaltungsgericht*, Sběrka soudních rozhodnutí 2003, s. I-7747.

107 odst. 1 Smlouvy. Vyrovnávací platba nad rámec uvedených čistých nákladů představuje státní podporu, která může být prohlášena za slučitelnou na základě platných pravidel Unie. Aby se toto nařízení nepoužívalo k obcházení podmínek stanovených v rozsudku ve věci *Altmark* a aby podpora *de minimis* poskytnutá v rámci tohoto nařízení neovlivňovala obchod z důvodů kumulace s jinými vyrovnávacími platbami za tu samou službu obecného hospodářského zájmu, neměla by být podpora *de minimis* v rámci tohoto nařízení kumulována s žádnou další vyrovnávací platbou za stejnou službu bez ohledu na to, zda představuje, nebo nepředstavuje státní podporu ve smyslu rozhodnutí ve věci *Altmark* či slučitelnou státní podporu podle rozhodnutí 2012/21/EU nebo podle sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) ⁽¹⁾. Toto nařízení by se tedy nemělo vztahovat na vyrovnávací platby obdržené za poskytování služby obecného hospodářského zájmu, za které se již vyplácí jiná vyrovnávací platba, s výjimkou případů, kdy tato jiná vyrovnávací platba představuje podporu *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* a kdy jsou splněna pravidla kumulace stanovená tímto nařízením.

(16) Pro účely transparentnosti, stejného zacházení a správného používání stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. V zájmu zjednodušení tohoto výpočtu a v souladu se stávající praxí používání pravidla *de minimis* by měla být podpora, která se neposkytuje formou grantu vypláceného v hotovosti, přepočítávána na hrubý grantový ekvivalent finančního příspěvku. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních typů podpory jiných než grantů a podpory poskytované v několika splátkách je nutné používat tržní sazby platné v době, kdy se taková podpora poskytuje. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by se tržní sazby pro účely tohoto nařízení měly považovat za referenční sazby, jak je v současné době stanoveno ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽²⁾.

(17) Pro účely transparentnosti, stejného zacházení a účinného sledování by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, která je transparentní. Transparentní podpora je podpora, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez potřeby provádět hodnocení rizik. Tento přesný výpočet se může například uskutečnit u grantů, úrokových subvencí nebo u daňových osvobození se stanoveným stropem. Podpora obsažená

v kapitálových injekcích by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy celková částka injekce z veřejných zdrojů nedosáhne stropu *de minimis*. Podpora ve formě opatření týkajících se rizikového kapitálu uvedená v Pokynech Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků ⁽³⁾ by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, pokud se prostřednictvím daného režimu rizikového kapitálu neposkytuje každému cílovému podniku kapitál pouze do stropu *de minimis*. Podpora poskytovaná formou půjček by se měla považovat za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době udělení grantu.

(18) Je nutné vytvořit právní jistotu pro systémy záruk, které nemají potenciál k ovlivnění trhu nebo narušení hospodářské soutěže a ke kterým je k dispozici dostatek údajů umožňující spolehlivé posouzení jakýchkoli potenciálních účinků. Toto nařízení by tudíž mělo transponovat strop *de minimis* ve výši 500 000 EUR do konkrétního stropu pro záruky založené na zaručené částce individuální půjčky, jež tvoří základ dané záruky. Tento zvláštní strop by měl být vypočítán za použití metodiky k posouzení částky státní podpory zahrnuté do systémů záruk k jistění půjček životaschopným podnikům. Metodika a údaje použité k výpočtu stropu pro záruky by měly vyloučit podniky v obtížích podle Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích. Tento specifický strop se tudíž nepoužije na jednotlivé podpory poskytované mimo rozsah systému záruk, na podpory poskytované podnikům v obtížích ani na záruky pro transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky na kapitálové transakce. Specifický strop by měl být stanoven na základě skutečnosti, že při přihlednutí k maximální sazbě (čistému podílu nesplacení) ve výši 13 % představující nejhorší možný scénář pro systémy záruk v Unii lze mít za to, že záruka ve výši 3 750 000 EUR představuje hrubý grantový ekvivalent, který je totožný se stropem *de minimis* ve výši 500 000 EUR. Tento specifický strop by se měl vztahovat pouze na záruky pokrývající příslušné půjčky do výše 80 %. Členské státy mohou pro účely posouzení hrubého grantového ekvivalentu obsaženého v záruce použít i oznámenou a Komisí schválenou metodiku vycházející z některého nařízení Komise v oblasti státních podpor, jestliže schválená metodika výslovně řeší daný druh záruk a příslušných transakcí v kontextu používání tohoto nařízení.

(19) Po oznámení členským státem může Komise přezkoumat, zda opatření podpory, které nespočívá v grantu, půjčce, záruce, kapitálových injekcích, opatřeních týkajících se rizikového kapitálu nebo daňových osvobozeních

⁽¹⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. C 194, 18.8.2006, s. 2.

se stanoveným stropem, vede k hrubému grantovému ekvivalentu, jenž nepřevyšuje strop *de minimis*, a mohla by se na ně tudíž vztahovat ustanovení tohoto nařízení.

- (20) Komise je povinna zajistit, aby se dodržovala pravidla státní podpory a zejména aby podpora poskytovaná podle pravidel *de minimis* splňovala jejich podmínky. V souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělená jednomu podniku na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu nepřesáhla celkový povolený strop. K tomuto účelu a v zájmu zajištění souladu s ustanoveními o kumulaci podpor *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* členské státy při poskytování podpory *de minimis* podle tohoto nařízení informují dotčený podnik o výši podpory a o jejím charakteru *de minimis* odkazem na toto nařízení. Kromě toho by měl dotčený členský stát před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o ostatních podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které obdržel během daného účetního roku a dvou předcházejících účetních let. Alternativně by měl mít členský stát možnost zajistit dodržování stropu podpory pomocí centrálního rejstříku.
- (21) Toto nařízení se použije, aniž by byly dotčeny požadavky práva Unie v oblasti veřejných zakázek nebo dodatečné požadavky vyplývající ze Smlouvy nebo z odvětvových právních předpisů Unie.
- (22) Toto nařízení by se mělo použít na podpory, které byly uděleny před jeho vstupem v platnost podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu.
- (23) Pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost hodlá Komise provést jeho přezkum,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti a definice

1. Toto nařízení se použije na podporu udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.
2. Toto nařízení se nevztahuje:
 - a) na podporu poskytovanou podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 104/2000⁽¹⁾;
 - b) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;

- c) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:
 - i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky,
 - ii) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
- d) na podporu na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo do členských států, zejména na podporu přímo spojenou s vyváženým množstvím, s vytvořením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji souvisejícími s vývozní činností;
- e) na podporu podmíněnou užitím domácích produktů na úkor produktů dovážených;
- f) na podporu poskytovanou podnikům v uhelném průmyslu vymezenou v rozhodnutí Rady 2010/787/EU⁽²⁾;
- g) na podporu podnikům provozujícím silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu;
- h) na podporu poskytovanou podnikům v obtížích.

Pokud jsou podniky činné v odvětvích uvedených v prvním pododstavci v písmenech a), b), c) nebo g) a zároveň i v jiných odvětvích nevyločených z působnosti tohoto nařízení, toto nařízení se vztahuje pouze na podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nebyly předmětem podpory *de minimis* podle tohoto nařízení.

3. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu;
- b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
- c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoli další způsob jeho umístění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a s výjimkou jakýchkoli činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej od prvovýrobce konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 24.

Článek 2

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že podpora udělovaná podnikům v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu nesplňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňuje podmínky stanovené v odstavcích 2 až 8 tohoto článku.

2. Celková výše podpory *de minimis* udělené jednomu podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu nesmí v žádném tříletém účetním období přesáhnout částku 500 000 EUR.

Tento strop se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a nezávisle na tom, zda je podpora poskytnutá členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Období se stanoví podle účetních let používaných podnikem v příslušném členském státě.

3. Strop stanovený v odstavci 2 je vyjádřen jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiných poplatků. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent.

Podpora vyplácená v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době poskytnutí grantu.

4. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Konkrétně:

- a) podpora ve formě půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, byl-li hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě referenční sazby platné v době poskytnutí grantu;
- b) podpora ve formě kapitálových injekcí se nepovažuje za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*;
- c) podporu ve formě opatření týkajících se rizikového kapitálu nelze považovat za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy je v rámci daného režimu rizikového kapitálu poskytován kapitál každému z cílových podniků pouze do stropu *de minimis*;
- d) jednotlivá podpora poskytnutá v rámci určitého režimu záruk podnikům, které nejsou podniky v obtížích, se považuje za transparentní podporu *de minimis*, jestliže zaručená část půjčky poskytnuté podle tohoto režimu nepřesáhne

3 750 000 EUR na jeden podnik. Pokud zaručená část příslušné půjčky tvoří pouze podíl tohoto stropu, má se za to, že hrubý grantový ekvivalent této záruky odpovídá témuž podílu stropu uvedeného v odstavci 2. Záruka nesmí převýšit 80 % půjčky. Režimy záruk se rovněž považují za transparentní, jestliže:

- i) před jejich prováděním byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk oznámena Komisi a schválena podle jiného nařízení přijatého Komisí v oblasti státní podpory a
- ii) schválená metodika výslovně řeší daný druh záruk a příslušných transakcí v kontextu používání tohoto nařízení.

5. Jestliže celková podpora *de minimis* udělená podle tohoto nařízení podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu přesahuje strop stanovený v odstavci 2, nevztahují se na tuto podporu, a to ani na část, která tento strop nepřekračuje, výhody tohoto nařízení. Pro toto opatření podpory se v takovém případě výhod tohoto nařízení nelze dovolávat.

6. Podporu *de minimis* podle tohoto nařízení nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady, pokud by taková kumulace zvýšila intenzitu podpory nad míru intenzity, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.

7. Podporu *de minimis* podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* až do stropu stanoveného v odstavci 2.

8. Podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení nelze kumulovat s žádnou vyrovnávací platbou na tutéž službu obecného hospodářského zájmu bez ohledu na to, zda tato vyrovnávací platba představuje, nebo nepředstavuje státní podporu.

Článek 3

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent, o službě veřejného hospodářského zájmu, k níž se vztahuje, a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. V případě, že se podpora *de minimis* podle tohoto nařízení poskytuje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různě vysoké individuální podpory, může se daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné

částce odpovídající maximální částce podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen strop stanovený v čl. 2 odst. 2. Před udělením podpory členský stát obdrží od podniku poskytujícího službu obecného hospodářského zájmu prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, které daný podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel během dvou předcházejících účetních let a daného účetního roku podle tohoto nařízení nebo podle jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* podle tohoto nařízení teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou podporu *de minimis*, kterou podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel podle tohoto nařízení, nad strop stanovený v čl. 2 odst. 2 a zda jsou dodržena pravidla kumulace stanovená v čl. 2 odst. 6, 7 a 8.

2. Jestliže členský stát zřídil centrální rejstřík podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis*, které podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu poskytly veškeré orgány daného členského státu, první pododstavec odstavce 1 se nepoužije od okamžiku, kdy rejstřík vykryje období tří let.

3. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace, které prokážou, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti účetních let ode dne jejich poskytnutí. Záznamy týkající se režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla

v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední individuální podpora. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel podle tohoto nařízení a podle jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 4

Přechodná ustanovení

Toto nařízení se použije na podporu *de minimis* udělenou na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu před jeho vstupem v platnost, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v článcích 1 a 2. Jakákoli podpora na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, která tyto podmínky nesplňuje, bude posouzena v souladu s příslušnými rozhodnutími, rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

Po uplynutí platnosti tohoto nařízení je možné každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně provádět ještě dalších šest měsíců.

Článek 5

Vstup v platnost a doba platnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do 31. prosince 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. dubna 2012.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda